

Samling af Afgørelser

Sag C-241/15 Niculaie Aurel Bob-Dogi

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Cluj)

»Præjudiciel forelæggelse — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — rammeafgørelse 2002/584/RIA — den europæiske arrestordre — artikel 8, stk. 1, litra c) — forpligtelse til at medtage oplysninger vedrørende eksistensen af en »arrestordre« i den europæiske arrestordre — manglende forudgående national arrestordre, der er forskellig fra en europæisk arrestordre — konsekvens«

Sammendrag – Domstolens dom (Anden Afdeling) af 1. juni 2016

1. *Retligt samarbejde på det strafferetlige område — rammeafgørelse om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — artikel 8, stk. 1, litra c) — arrestordre — begreb — national arrestordre, der er forskellig fra en europæisk arrestordre — forpligtelse til at medtage oplysninger vedrørende eksistensen af en »arrestordre« i den europæiske arrestordre — fravær*

[Rådets rammeafgørelse 2002/584, som ændret ved direktiv 2009/299, art. 8, stk. 1, litra c)]

2. *Retligt samarbejde på det strafferetlige område — rammeafgørelse om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — artikel 8, stk. 1, litra c) — forpligtelse til at medtage oplysninger vedrørende eksistensen af en »arrestordre« i den europæiske arrestordre — europæisk arrestordre, der ikke nævner, at der foreligger en national arrestordre — konsekvenser*

[Rådets rammeafgørelse 2002/584, som ændret ved direktiv 2009/299, art. 8, stk. 1, litra c), og artikel 15, stk. 2]

1. Artikel 8, stk. 1, litra c), i rammeafgørelse 2002/584 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299 skal fortolkes således, at begrebet »arrestordre« i denne bestemmelse skal forstås som en national arrestordre, der er forskellig fra en europæisk arrestordre.

Udstedelsen af en europæisk arrestordre ifølge den såkaldte »forenklede« procedure, og følgelig uden at der først udstedes en national retsafgørelse, såsom en national arrestordre, der danner grundlag for denne, kan gribe ind i princippet om gensidig anerkendelse og princippet om tillid, som ordningen med den europæiske arrestordre er baseret på. De nævnte principper hviler på den forudsætning, at den pågældende europæiske arrestordre er blevet udstedt i overensstemmelse med de minimumskrav, som dens gyldighed afhænger af, herunder kravet i rammeafgørelsens artikel 8, stk. 1, litra c). Når der foreligger en europæisk arrestordre, der er udstedt i forbindelse med den såkaldte »forenklede« procedure, der er baseret på en arrestordre som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 8, stk. 1, litra c), uden at den europæiske arrestordre nævner, at der foreligger en national arrestordre, der er forskellig fra den europæiske arrestordre, kan den fuldbyrdende judicielle myndighed imidlertid ikke

prøve, om den pågældende europæiske arrestordre overholder kravet i rammeafgørelsens artikel 8, stk. 1, litra c). Overholdelsen af kravet i rammeafgørelsens artikel 8, stk. 1, litra c), er desuden særligt vigtigt, da det indebærer, at når den europæiske arrestordre udstedes med det formål, at en anden medlemsstat anholder og overgiver en eftersøgt person med henblik på strafforfølgning, har denne person allerede i første fase af proceduren kunnet drage fordel af de processuelle garantier og de grundlæggende rettigheder, hvis beskyttelse skal sikres af den judicielle myndighed i den udstedende medlemsstat, i henhold til gældende national ret bl.a. med henblik på udstedelse af en national arrestordre. Ordningen med den europæiske arrestordre indeholder således i medfør af kravet i rammeafgørelsens artikel 8, stk. 1, litra c), en beskyttelse på to niveauer af de processuelle rettigheder og de grundlæggende rettigheder, som den eftersøgte person har krav på, da den retslige beskyttelse, der er fastlagt på det første niveau med vedtagelsen af en national retsafgørelse, såsom den nationale arrestordre, suppleres af beskyttelsen, der skal sikres på det andet niveau med udstedelsen af den europæiske arrestordre, der i givet fald kan ske kort tid efter vedtagelsen af den nævnte nationale retsafgørelse. Denne retslige beskyttelse, der består af to niveauer, mangler imidlertid i princippet i en situation, hvor en såkaldt »forenklet« procedure for udstedelse af den europæiske arrestordre anvendes, idet denne indebærer, at der ikke forud for udstedelsen af en europæisk arrestordre er truffet nogen afgørelse, såsom udstedelse af en national arrestordre, hvortil den europæiske arrestordre knytter sig, af en national judiciel myndighed.

(jf. præmis 52-58 og domskonkl. 1)

2. Artikel 8, stk. 1, litra c), i Rådets rammeafgørelse 2002/584, om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299, skal fortolkes således, at den fuldbyrrende judicielle myndighed, når en europæisk arrestordre, grundlaget for hvilken er en »arrestordre« som omhandlet i denne bestemmelse, ikke nævner, at der foreligger en national arrestordre, ikke skal fuldbyrde denne arrestordre, hvis denne myndighed, henset til de oplysninger, der er afgivet i medfør af artikel 15, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584, med ændringer, samt alle øvrige oplysninger, som den har til rådighed, konstaterer, at den europæiske arrestordre ikke er gyldig, da den er blevet udstedt uden, at der rent faktisk er blevet udstedt en national arrestordre, der er forskellig fra den europæiske arrestordre.

Denne myndighed skal dog, inden den træffer en sådan afgørelse, der efter sin art kun skal være en undtagelse i forbindelse med anvendelsen af ordningen for overgivelse, der er indført med rammeafgørelsen, idet denne er baseret på princippet om gensidig anerkendelse og princippet om tillid, i henhold til rammeafgørelsens artikel 15, stk. 2, anmode den judicielle myndighed i den fuldbyrrende medlemsstat om straks at få de nødvendige supplerende oplysninger, der giver den mulighed for at undersøge spørgsmålet, om den manglende angivelse af en national arrestordre i den europæiske arrestordre skyldes den omstændighed, enten at en sådan forudgående national arrestordre, der er forskellig fra den europæiske arrestordre, rent faktisk mangler, eller at en sådan arrestordre eksisterer, men ikke er blevet nævnt. Hvis den fuldbyrrende judicielle myndighed, henset til de oplysninger, der er afgivet i medfør af rammeafgørelsens artikel 15, stk. 2, samt alle øvrige oplysninger, som denne myndighed har til rådighed, kommer til den konklusion, at den europæiske arrestordre, selv om grundlaget for denne er en »arrestordre« som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 8, stk. 1, litra c), er blevet udstedt uden, at der rent faktisk er blevet udstedt en national arrestordre, der er forskellig fra den europæiske arrestordre, skal denne myndighed ikke fuldbyrde den europæiske arrestordre med den begrundelse, at den ikke opfylder kravene om lovlighed i rammeafgørelsens artikel 8, stk. 1, litra c).

(jf. præmis 65-67 og domskonkl. 2)